

Asia: VM212:00/2018 VN/10384/2019

Lausuntopyyntö valtionavustushankkeessa (VM212:00/2018) toimivan järjestöjaoston väliraportista

1 Taustatiedot

Lausunnonantaja

Yhdistys

2 Järjestöjaoston alustavat ehdotukset ja selvityksen kohteet

1 Monivuotiset toiminta-avustukset (s. 14)

Kannatamme ehdotusta voimakkaasti. Tällä hetkellä yleisavustusten vuosittainen hakeminen jatkuvaan toimintaan aiheuttaa nuorisovaltakunnan järjestöissä epävarmuutta sekä lisää hallinnollista työtä.

Valtion nuorisoneuvoston tilaama ja Owal Groupin toteuttama opetus- ja kulttuuriministeriön nuorisovastuualueutta koskevan valtionavustusprosessin arvioinnin raportissa (22.1.2019) todettiin, että (yleis)avustuksen epävarmuus vuosittaisten myöntöpäätösten takia heijastuu toimintaan ja muun muassa avainhenkilöstön palkkaukseen.

Avustusten yksivuotisuus on erityisen ongelmallista nuorisovaltakunnan järjestöjen kohdalla, sillä opetus- ja kulttuuriministeriön nuorisovastuualueella ei ole käytössä useampivuotista ohjeellista avustussuunnitelmaa, joten nuorisovaltakunnan järjestöillä ei ole mahdollisuutta ennakoida yleisavustustensa kehittymistä. Siirtyminen monivuotisiin avustuksiin lisäisi nuorisovaltakunnan järjestöissä toiminnan ennakoitavuutta, jatkuvuutta ja strategisuutta. Katsommekin, että monivuotiset avustukset sopivat erityisen hyvin vakiintuneen toiminnan avustamiseen.

Järjestöjaoksen raportissa avustusten monivuotisuutta koskeva ehdotus rajoittuu yleisavustuksiin. Katsomme kuitenkin, että myös erityisavustusten kohdalla on tärkeää, että mahdollista jatkorahoitusta voisi hakea jo ajoissa ennen edellisen avustuksen päättymistä sellaisissa hankkeissa, joiden kohdalla potentiaali jatkorahoitukseen on. Vain tällaisella ennakoitavuudella voidaan välttää

rahoituskauden vaihdoskohdan epätarkoituksenmukaiset haasteet, kuten avustetun toiminnan tilapäinen alasajo tai hanketyöntekijöiden määräaikaisten työsuhteiden katkeaminen. Esimerkki epätarkoituksenmukaisesta rahoituskauden vaihtumisen käytännön toteutuksesta opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla oli nuorisoalan osaamiskeskusten vaihtuminen 2019-2020, jolloin edellisten osaamiskeskusten valtionavustus oli päättynyt ennen kuin uudet osaamiskeskukset oli valittu.

Raportissa ehdotetun kevennetyn ja syvennetyn valtionavustushakemuskäsittelyn sekä kevennetyn ja syvennetyn raportoinnin selvitystä kannatamme myös lämpimästi. Avustusten käytön raportointi ja sen laajuus on tärkeää suhteuttaa avustettavan toiminnan volyymiin ja luonteeseen. Merkittävällä osalla valtionavustusta saavilla nuorisoalan järjestöillä toiminta on vakiintunutta, jolloin avustusta myöntävällä ministeriöllä on olemassa jo aikaisemmilta vuosilta runsaasti tietoa järjestön toiminnasta, mitä tulee hyödyntää valtionapuprosessissa.

2 Valtionavustushakujen koordinointi (s. 15)

Kannatamme ehdotusta. Järjestöjen kokema hakukierrosten määrään liittyvä kuormitus juontaa juurensa ennen kaikkea eri avustusten haku- ja päätösaikataulujen eroavaisuuksiin tai useampiin samanaikaisesti valmisteltaviin avustushakemuksiin. Valtionavustuksia myöntävien ministeriöiden koordinaation parantaminen hyödyttäisi erityisesti toimialojen rajapinnoilla toimivia järjestöjä sekä ministeriöiden hallinnonalarajat ylittävien hankkeiden valmistelua.

Nuorisovastuualueen avustusprosessien arviointiraportissa opetus- ja kulttuuriministeriön nuorisoalan järjestöjen yleisavustuksen nykyinen hakuajankohta sopi suurimmalle osalle järjestöistä, vaikka siinä tunnistettiin haasteita, sillä hakemusta tehtäessä yhdistyksen kokous ei välttämättä ole vielä vahvistanut seuraavan vuoden toimintasuunnitelmaa ja talousarviota. Erityisen ongelmallinen on kuitenkin päätöksentekoaikataulu: ministeriö ei sitoudu etukäteen tiettyyn päätöksentekoaikatauluun ja usein kuluu vuotta koskevia avustuspäätöksiä odotellaan pitkälle helmikuuhun tai jopa maaliskuulle. Toivomme, että jatkossa valtakunnallisten nuorisojärjestöjen yleisavustusten päätöksentekoaikataulu aikaistuu. Toivomme myös aiempaa reaaliaikaisempaa ja avoimempaa tiedotusta avustuksenhakijoille avustushakemusten käsittelyvaiheesta.

Valtionavustuksien myöntävien ministeriöiden koordinaation lisääminen ei tule rajoittua pelkästään hakuajankataulujen yhteensovittamiseen. Pidämme tarpeellisena, että jatkossa kaikkien valtionavustusten hakuilmoitukset ja aikataulut löytyisivät yhteiseltä verkkosivustolta.

Väliraportissaan järjestöjaos on rajannut ehdotuksen koskemaan vain rahapelituotoista valtionavustuksia myöntäviä ministeriöitä toimeksiantonsa mukaisesti. Pidämme kuitenkin tarpeellisena, että jatkossa valtionavustuksiin liittyvä koordinaatio ei rajoittuisi pelkästään rahapelituotoista jaettaviin avustuksiin, koska mikään ei perustele sitä, että rahapelituotoista jaettavat avustukset olisivat luonteeltaan jotenkin muita enemmän koordinaatiota vaativia.

3 Valtionavustusten digitaalinen haku ja raportointi (s. 15)

Kannatamme ehdotusta.

4 Valtakunnallisten keskusjärjestöjen rooli valtionavustustoiminnassa (s. 16)

Kannatamme ehdotetun selvityksen toteuttamista. Katsomme, että keskusjärjestöillä tulisi niin halutessaan olla mahdollisuus valtionavustuksen edelleen delegoimiseen jäsenyhteisöissään esimerkiksi piiri- tai paikallisyhdistyksilleen. Avustusten käytön vaikuttavuuden varmistamiseksi avustusta eteenpäin delegoidessaan keskusjärjestöllä tulee olla itsenäinen harkintavalta avustusten kohdentamisesta järjestön sisäisten käytäntöjen mukaisesti.

Nuorisovastuualueen avustusprosessin arviointiraportissa nousi esiin, että osa avustettavista nuorisoalan järjestöistä oli luopunut avustusten delegoimisesta eteenpäin, sillä se nähtiin liian työllistävänä tai jopa riskipitoisena, kun taloudenhoito on vapaaehtoisten varassa. Myös järjestöjaoksen väliraportissa tuodaan esiin huoli keskusjärjestöjen työmäärästä sekä taloudellisista ja toiminnallisista riskeistä, jos ne siirtäisivät valtionavustusta jäsenjärjestöilleen. Osana toteutettavaa selvitystä tulee arvioida nykyisten delegointikäytäntöjen toimivuutta ja luoda toimivista toimintamalleista yhteensovittamalla paras mahdollinen kokonaisuus.

Katsomme kuitenkin voimakkaasti, että avustusjärjestelmää uudistettaessa avustuksen delegointimahdollisuutta tulee rajata ainoastaan siinä määrin kuin se on perustuslain näkökulmasta välttämätöntä.

5 Rahapeliteuttoja jakavien ministeriöiden toimintatapojen yhdenmukaistaminen (s. 17)

Kannatamme ehdotusta, mutta huomautamme, että yhdenmukaistamisen tarve ei saa olla ehdoton ja yhdenmukaistamisessa on huomioitava hallinnonalojen ja avustettavan toiminnan erilaiset ominaispiirteet.

Arviomme mukaan käytäntöjen yhdenmukaistaminen hyödyttäisi erityisesti toimialojen rajapinnoilla toimivia järjestöjä sekä ministeriöiden hallinnonalarajat ylittävien hankkeiden valmistelua. Lisäksi yhdenmukaistaminen parhaimmillaan vähentäisi sekä järjestöjen että valtionapuviranomaisten hallinnollisen työn määrää. Käytäntöjen yhteenmukaistamisessa on kuitenkin huolehdittava, ettei vahingossakaan luoda järjestöjen avustamisprosesseihin heikosti soveltuvia käytäntöjä tai ylimääräistä hallinnollista työtä.

Käytäntöjä yhdenmukaistaessa on huomioitava eri ministeriöiden avustusprosessien toimivimmat käytännöt ja -prosessien kritiikki sekä pyrittävä muodostamaan paras mahdollinen kokonaisuus, joka sallii perustelluilta osin myös hallinnonala- tai avustuskohdaisia poikkeuksia.

Opetus- ja kuttuuriministeriön nuorisovastuualueen osalta yhdenmukaistamistyössä oivana apuna voi toimia nuorisovastuualueen arviointiraportti. Sen mukaan avustuksensaajien kriittisimmät avustuksen hakua koskevat arviot liittyivät avustushaun avaamisen ajankohtaan, hakulomakkeissa

kysytyihin tietoihin ja myöntöperusteiden arviointikriteereiden selkeyteen ja läpinäkyvyyteen. Päätösvaiheen selkein kritiikki puolestaan liittyi siihen, että hakijat eivät saa hakemustaan koskevaa palautetta muuten kuin sitä pyytämällä. Toivomme luonnollisesti, että näihin avustusprossin heikkoihin kohtiin kiinnitetään erityistä huomiota avustusprosessien kehittämisessä.

Väliraportissa mainitaan, että rahapeliuutoista valtionavustuksia myöntävät ministeriöt keskustelisivat asiakirjojen suunnitelluista muutoksista ja muutostarpeista valtionavustuksia hakevien yhdistysten kanssa. Painotamme, että pelkkä keskustelumahdollisuus ei ole riittävä taso järjestöjen osallistumismahdollisuudeksi, kun kyseessä on avustuskäytäntöjen kaltainen oleellisesti järjestöjen toimintaedellytyksiin vaikuttava muutos. Korostamme, että järjestöillä on oltava todellinen mahdollisuus osallistua viralliseen valmistelutyöhön nimeämällä järjestöjen edustajia avustusjärjestelmän seurannasta ja kehittämisestä vastaavaan yhteistoimintaelimeen.

Väliraportissa todetaan, että järjestöjaosto on alustavasti vertaillut rahapeliuutoista valtionavustuksia myöntävien ministeriöiden valtionavustusten ehtoja ja rajoituksia. Ymmärrämme työn olevan kesken, mutta kunnioittavasti toteamme, että toistaiseksi vertailuja on käsitelty vain virkamiesten keskuudessa eikä järjestöjaoksen laajennetussa kokoonpanossa järjestöjen edustajien kanssa. Odotamme näidenkin vertailujen ja erityisesti vertailujen pohjalta tehtävien toimenpidesuositusten tulevan yhteiseen keskusteluun jaoksen laajennettuun kokoonpanoon.

6 Valtionavustustoiminnan uusi toimintamalli (s. 18)

Kannatamme ehdotusta.

Haluamme kuitenkin tässä yhteydessä tuoda esiin huolestamme kuluvana vuonna järjestettävän pilottivaiheen valmistelusta. Opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla valtakunnallisten nuorisoalan järjestöjen yleisavustukset ovat mukana pilotissa, mutta ainakaan vielä tammikuussa pilotissa mukana oleville järjestöille ei ole kootusti tiedotettu, mitä tämä käytännössä tarkoittaa ja miten se vaikuttaa esimerkiksi sisällöllisesti tai aikataulullisesti tulevan yleisavustuksen hakemiseen.

7 Odottamattomien muutosten huomioon ottaminen (s. 18)

Kannatamme ehdotusta.

8 Toiminnassa tapahtuvien olennaisten ja/tai odottamattomien muutosten ilmoittaminen (s. 19)

Kannatamme ehdotusta.

9 Yhdistysten talouden ja toiminnan raportointi (s. 19)

Kannatamme ehdotusta.

Mielestämme järjestöjaoksen väliraportin lähtökohta, jonka mukaan valtionavustuksia saavien yhdistysten on seurattava toimintansa tuloksia ja vaikutuksia ja valtionapuviranomaisten puolestaan arvioitava yhdistysten toiminnan vaikuttavuutta, on oikea.

Väliraportissa mainittu arvioinnin painopisteen siirto jälkikäteen tehtävästä yhteiskunnallisen vaikuttavuuden arvioinnista valtionavustustoiminnan systemaattiseen ennakointiin, seurantaan ja jatkuvaan kehittämiseen on tarkoituksenmukainen. Korostamme kuitenkin, että tämä edellyttää myös sitä, että valtionavustusten raportointivaatimukset ovat avustuksen hakijoilla ja saajilla selvillä hyvissä ajoissa, ehdottomasti viimeistään avustuksen hakuvaiheessa. Aiemmassa nuorisovastuualueen valtionavustusprosessin arvioissa nuorisoalan järjestöjen valtionavustusten seuranta- ja selvitysvaihetta koskevat arviot olivat varsin positiivisia. Vastaajat arvioivat, että nykyinen prosessi tuki hyvin laajempia nuorisopoliittisia tavoitteita ja omaa tavoitteenasettelua. Arvioinnissa esitetty kritiikki liittyi avustusten painopisteiden läpinäkyvyyden lisäksi erityisesti avustusten raportoinnin lomakkeeseen ja siihen, että seurattavat asiat eivät olleet järjestöjen tiedossa riittävän ajoissa. Nuorisoalan järjestöt kokivat, että vaikuttavuutta edistäisi, jos avustusprosessia ohjaavat asiakirjat ja lomakkeet sekä seurannan kriteerit olisivat hyvissä ajoin hakijoiden saatavilla. Jatkuvuus selvityslomakkeen kysymyksenasettelussa nähtiin myös mahdollistavan vaikuttavuuden arvioinnin.

Pidämme tarkoituksenmukaisena myös, että jatkossa yhteisten tietojärjestelmäpalveluiden ansiosta valtionavustustoiminnassa voitaisiin hyödyntää muilta viranomaisilla olevaa järjestöä koskevaa taloustietoa. Lähtökohta, jonka mukaan viranomaiset kysyisivät jatkossa samaa tietoa vain kerran, on oikea ja vähentäisi järjestöjen hallinnollisen työn määrää.

Nuorisoalan järjestöillä on varsin rajalliset toimintaresurssit ja toiminnan seurannan järjestäminen erilaisine seurantamittaristoineen edellyttää aina resursseja ja on aina tärkeydestään huolimatta pois järjestön varsinaisesta sisällöllisestä työstä. Valtionavustusten käytön seurannassa lähtökohtana onkin siksi pidettävä sitä, että pelkän avustuksen käytön avustusehtojen mukaisen käytön varmistamisen lisäksi seurannan tulee kummuta myös järjestön omista lähtökohdista ja tuettava siten järjestön oman toiminnan kehittämistä.

10 Yhdistysten osallisuus ja vaikuttaminen (s. 20)

Kannatamme ehdotetun selvityksen toteuttamista, mutta korostamme, että järjestöjen tulee olla osallisena tässä selvitystyössä. Kun kyseessä on valtionavustustoiminnan kaltainen suoraan järjestöjen toimintaedellytyksiin liittyvä kokonaisuus, on järjestöillä oltava todellinen mahdollisuus tulla kuulluksi ja osallistua uudistuvien käytäntöjen valmisteluun.

Vaikka muun muassa nuorisoalan järjestöjen toimintaedellytyksiä mahdollistava avustusjärjestelmä luo jo itsestään väistämättä varsin selkeän julkisen vallan ohjausmahdollisuuden järjestöjen toimintaan, pidämme oleellisena lähtökohtana, että järjestöjen ja laajemmin koko kansalaisyhteiskunnan toiminta säilyy riippumattomana julkisen vallan ohjauksesta. Tämän riippumattomuuden turvaaminen edellyttää yhdessä sovittuja mekanismeja, joilla julkisen vallan liiallista ohjaus- ja vallankäytön mahdollisuutta järjestöjen toimintaan ehkäistään. Nuorisoalan järjestöjen kohdalla valtioneuvoston asettamat arviointi- ja avustustoimikunta ja valtion nuorisoneuvosto ovat asiantuntijarooleissaan osaltaan pystyneet toimimaan tässä roolissa. Tämänkaltaisia järjestöjen autonomiaa turvaavia toimielimiä tarvitaan myös jatkossa.

Valtionavustuksia käsittelevien toimielinten esteellisyyksymykset nousevat korostetusti esiin myös järjestöjakoisen väliraportissa. Aihepiiri on tärkeä, mutta korostamme, että selvitystyössä ei kuitenkaan saa rajoittua vain aiemmin aihepiiristä saatuihin asiantuntijankemeyksiin vaan osana laadittavaa selvitystä on oltava aito valmius selvittää asiaa tarpeenmukaisessa laajuudessa.

Emme pidä tarkoituksenmukaisena kehityssuuntaa, jossa avustuksiin liittyvistä asioista ehdotuksia tai lausuntoja tekeviin toimielimeen voitaisiin jatkossa koota vain sellaisia henkilöitä, joilla itsellään ei ole mitään sidoksia järjestöjen toimintaan. Tämänkaltaisessa kehityssuunnassa toimielinten jäsenillä ei todellisuudessa olisi riittävää järjestöjen toimintakentän ymmärrystä tai todellista mahdollisuutta toimia järjestöjen autonomiaa turvaavassa roolissa.

Valtionavustustoiminnan läpinäkyvyyden parantamiseksi valtionavustustoiminnan toimielinten jäsenten ja avustusvalmistelijoiden sidonnaisuudet tulisi mielestämme jatkossa avoimesti julkaista.

11 Valtionavustushakemusten ja -selvitysten käsittely tiimeissä (s. 21)

Kannatamme ehdotusta. Tiimityöskentely ei kuitenkaan saa johtaa avustusten haku- ja selvityskäsittelyiden pidentymiseen tai avustusmäärärahojen suuntaamiseen hallinnolliseen työhön.

12 Yleisavustusten ja erityisavustusten arviointikriteerit (s. 21)

Kannatamme ehdotuksia, mutta korostamme, että avustuskriteerit tulee määritellä yhdessä eri toimialoja kokoavien kattojärjestöjen kanssa, jotka puolestaan voivat varmistaa omien toimialojensa järjestökentän äänen kuulumisen määrittelyssä. Pidämme välttämättömänä, että jatkossa ainakin yleisavustusten arviointikriteereistä määriteltäisiin vähintään asetustasolla.

Raportin linjaus, jonka mukaan yhdistysten säännöllisesti toistuvan toiminnan pääasiallinen valtionavustus olisi yleisavustus tai kohdennettu yleisavustus, on tarkoituksenmukainen ja perusteltu. Toteamme kuitenkin, että kohdennetun yleisavustuksen käyttötarkoitukset, käytön ehdot ja raportoinnin vaatimukset kaipaavat tarkastelua. Viranomaisen itsenäisesti tekemät epätarkoituksenmukaiset avustusten kohdennukset voivat pahimmillaan lisätä turhaa byrokratiaa, estää resurssien tehokasta käyttöä ja vähentää toiminnan vaikuttavuutta.

Kiitämme myös väliraportissa mainittua tarkoitusta, että avustusten hakemus- ja selvityslomakkeet julkaistaisiin samanaikaisesti ja että kun avustuspäätös on tehty, yhdistysten arviointiperusteet julkaistaisiin avoimesti. Nämä molemmat ovat kehityskohteita, jotka ovat aiemmin nuorisotoimialalla nousseet voimakkaasti esiin muun muassa nuorisovastuualueen avustusprosessin arviointiraportissa.

13 Yhteiset vastuullisuuskriteerit (s. 22)

Kannatamme ehdotetun toteuttamista, mutta korostamme, että järjestöjen tulee olla osallisena tässä selvitystyössä. Kun kyseessä on valtionavustustoiminnan kaltainen suoraan järjestöjen

toimintaedellytyksiin liittyvä kokonaisuus, on järjestöillä oltava todellinen mahdollisuus tulla kuulluksi ja osallistua uudistuvien käytäntöjen valmisteluun.

On perusteltua, että valtionavustustoiminnassa on olemassa tietyt yhteiset kriteerit, jotka linjaavat, minkälainen toiminta julkisin varoin on hyväksyttävää. Jo nykyisin nuorisolain perusteella valtionavustusta saavien järjestöjen edellytetään toiminnassaan edistävän nuorisolain tavoitteita. Korostamme kuitenkin, että julkisen vallan tulee käyttää erityistä harkintaa asettaessaan yleisiä vastuullisuuskriteereitä, jotka samalla asettavat tavoitteita järjestöjen työlle.

Pidämme tarpeellisina, että mahdollisista vastuullisuuskriteereistä säädetään vähintään asetustasolla.

14 Varainhankinta ja rahoituslähteiden yhteensovittaminen (s. 22)

Kannatamme ehdotusta erittäin lämpimästi ja toivomme ministeröiden etenevän järjestöjen varainhankinnan nykyistä paremmassa mahdollistamisessa ja eri rahoituslähteiden yhteensovittamisessa ripeästi.

Yhdymme väliraportin toteamukseen, että yhdistysten toimintojen rahoituslähteiden yhteensovittaminen ei ole ongelmatonta. Oman varainhankinnan kehittäminen nuorisolain järjestöissä on tunnustetusti erittäin ajankohtainen aihe ja myös avustusjärjestelmän tulisi olla sellainen, että se kannustaa ja mahdollistaa oman varainhankinnan kehittämisen - eikä ainakaan rankaise siitä. Monissa nuorisolain järjestöissä varainhankinnan käytännöt ovat vasta kehityksessä, joten pidämme toimialan avustuskäytännöissä erittäin perusteltuina, että kaikkia toiminnan tuottoja ei tarvitse netottaa avustukselle. Oma varainhankinta edellyttää järjestöiltä aina myös resursseja ja sisältää siten väistämättä myös taloudellisen riskin. Katsommekin, että julkisen avustuksen käytön salliminen ainakin jossakin mittakaavassa vähentämään oman varainhankinnan taloudellista riskiä olisi perusteltua ja edistäisi järjestöjen varainhankinnan kehittämistä.

15 Taloustarkastajan tehtävä (s. 23)

Kannatamme ehdotusta.

Pidämme myös tarpeellisena taloustarkastuksen riittävää resurssointia, jotta tavanomaiset tarkastussuunnitelman mukaiset tarkastukset kyettäisiin toteuttamaan avustuksen käytön selvitysvuoden aikana.

Toivomme myös, että niille avustuksen saajille, joilta edellytetään erillinen tilintarkastajan lausunto valtionavustuksen käytöstä, avattaisiin nykyistä laajemmin tilintarkastajan lausunnon merkitys ja rooli avustuksen käytön seurannassa ja valvonnassa.

3 Järjestöjaoston väliraportti ja valtionavustustoiminta

Järjestöjaoston väliraporttia koskevat yleiset huomiot

Ei lausuttavaa.

Valtionavustustoimintaa koskevat yleiset huomiot

Pidämme keskeisenä, että nuorisoalan valtionrahoitus katettaisiin jatkossa yleisistä budjettivaroista. Näin nuorisotoimialan rahoitustaso määriytyisi jatkossa toimialan yhteiskunnallisen merkityksen perusteella, eikä perustuisi suomalaisten rahapelaamiseen määrään, jolla ei voida katsoa olevan olennaista asiayhteyttä siihen, kuinka paljon nuorisotoimialaa tulisi rahoittaa. Nykynäkymä rahapelitoiminnan tuotoista on laskeva myös pitkällä aikavälillä. Jos nuorisotoimialan rahoitus katettaisiin jatkossakin valtaosaltaan rahapelituotoista, jatkettaisiin keinotekoista keskinäisriippuvaisuutta kahden toisiinsa juurikaan liittymättömän asian välillä ja luotaisiin nuorisotoimialan rahoitukseen laskeva näkymä tilanteessa, jossa nuorisotoimialan yhteiskunnallinen merkitys päinvastoin kasvaa. Lisäksi toimiala joutuisi edelleen kantamaan yhteiskunnallista vastuuta rahapelitoiminnasta sen haittailmiöineen.

Valtionavustuskäytäntöjen yhdenmukaistamista koskevat ehdotukset järjestöjaostolle valmistelun jatkamiseksi

Olemme lausunnossamme sisällyttäneet valtionavustuskäytäntöjen yhdenmukaistamista koskevat ehdotuksemme osaksi kannanottojamme järjestöjaoksen ehdotuksista.

Pidämme tärkeänä, että järjestöjaos huomioi selvitystyössään ja lopullisissa ehdotuksissaan Erkki Liikasen johtaman rahapelituottojen vähenemisen vaikutuksia selvittävän selvitysryhmän esitykset.

Luomala Juuso
Suomen nuorisoalan kattojärjestö Allianssi ry